

רשומות

כתבי אמנה

1402

האמנה הבינלאומית בדבר מניעת פיצוצי טרור

אומצה בניו יורק ב-15 בדצמבר 1997
מדינת ישראל חתמה על האמנה ב-29 בינואר 1999
נכנסה לתוקף לגבי ישראל ב-12 במארס 2003

**INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF
TERRORIST BOMBINGS**

במעמד אשרור האמנה הצהירה ישראל את ההצהרות כדלקמן. ההצהרות נוסחו באנגלית.
להלן התרגום העברי:

1. ממשלת מדינת ישראל מבינה את סעיף 1, ס"ק 4, לאמנה בדבר מניעת פיצוץ טרור במובן שהמונח "כוחות צבאיים של מדינה" כולל כוחות משטרה וביטחון הפועלים בהתאם לדין הפנימי של מדינת ישראל.
2. בהתאם לסעיף 6, ס"ק 3 לאמנה בדבר מניעת פיצוץ טרור, ממשלת מדינת ישראל מודיעה בזה למזכיר הכללי של האומות המאוחדות כי קבעה סמכות שיפוט על העבירות הנזכרות בסעיף 2 בכל המקרים המפורטים בסעיף 6 ס"ק 2.
3. ממשלת ישראל מבינה כי למונח "המשפט ההומניטרי הבינלאומי" המוזכר בסעיף 19 לאמנה יש משמעות מהותית זהה לזו של המונח "דיני מלחמה" ("jus in bello"). קובץ חוקים זה אינו כולל את הוראות הפרוטוקולים הנוספים לאמנות ז'נבה מ-1977 שמדינת ישראל איננה צד להם.
4. ממשלת מדינת ישראל מבינה כי לפי סעיף 1, ס"ק 4 וסעיף 19, האמנה איננה חלה על אזרחים המנהלים או מארגנים את הפעילויות הרשמיות של כוחות צבאיים של מדינה.
5. בהתאם לסעיף 20, ס"ק 2 לאמנה, מדינת ישראל מצהירה כי איננה רואה עצמה מחויבת ע"י הוראות סעיף 20, ס"ק 1 לאמנה.

The Government of the State of Israel ratified the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings with the following Declarations:

The Government of the State of Israel understands Article 1, paragraph 4, of the Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, in the sense that the term "military force of a State" includes police and security forces operating pursuant to the internal law of the State of Israel.

Pursuant to Article 6 paragraph 3 of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, the Government of the State of Israel hereby notifies the Secretary-General of the United Nations that it has established jurisdiction over the offences referred to in Article 2 in all the cases detailed in Article 6 paragraph 2.

The Government of the State of Israel understands that the term "international humanitarian law" referred to in Article 19, of the Convention has the same substantive meaning as the term "the laws of war ("jus in bello"). This body of laws does not include the provisions of the protocols additional to the Geneva Conventions of 1977 to which the State of Israel is not a Party.

The Government of the State of Israel understands that under Article 1 paragraph 4 and Article 19 the Convention does not apply to civilians who direct or organize the official activities of military forces of a state.

Pursuant to Article 20, paragraph 2 of the Convention, the State of Israel does not consider itself bound by the provision of Article 20, paragraph 1 of the Convention.

האמנה הבינלאומית בדבר מניעת פיצוץ טרור

המדינות שהן צדדים לאמנה זו,

בתתן דעתן למטרות ולעקרונות של מגילת האומות המאוחדות בנוגע לקיום שלום וביטחון בינלאומיים ולקידום שכנות טובה וקשרי ידידות ושיתוף פעולה בין מדינות,

בהיותן מודאגות ביותר מההסלמה העולמית של מעשי הטרור בכל צורתיו וגילוייו,

בהיזכרן בהצהרה לוגל יום השנה החמישים של האומות המאוחדות מ-24 באוקטובר 1995,

בהיזכרן גם בהצהרה בדבר אמצעים לחיסול הטרור הבינלאומי, הנספחת להחלטה 49/60 של העצרת הכללית מ-9 בדצמבר 1994, אשר בה, בין היתר, "המדינות החברות באומות המאוחדות שבות ומאשרות בכובד ראש את הגינוי החד משמעי שלהן לכל המעשים, הנהגים והשיטות של הטרור בתור פליליים ובלתי מוצדקים, לא משנה היכן ובידי מי הם מבוצעים, כולל אלה המסכנים את קשרי הידידות בין מדינות ועמים ומאיימים על שלמותן הטריטוריאלית וביטחונן של מדינות",

בציין כי ההצהרה גם מעודדת מדינות "לבחון בדחופות את היקף הוראות החקיקה הבינלאומית הקיימות בדבר המניעה, הדיכוי והחיסול של טרור בכל צורתיו וגילוייו, במגמה להבטיח כי תהיה מסגרת משפטית מקיפה המכסה את כל היבטי העניין",

בהיזכרן בהחלטת העצרת הכללית 51/210 מ-17 בדצמבר 1996 ובהצהרה המשלימה את ההצהרה מ-1994 בדבר אמצעים לחיסול הטרור הבינלאומי הנספחת אליה,

בציין כי התקפות טרור באמצעות מתקני נפץ או מתקנים קטלניים אחרים הפכו נפוצות יותר ויותר,

בציין גם כי הוראות משפטיות בינלאומיות קיימות אינן מספולות כיאות בהתקפות אלה,

בהיותן משוכנעות בצורך הדחוף להגביר את שיתוף הפעולה הבינלאומי בין מדינות בתכנון ובאימוץ אמצעים יעילים ומעשיים למניעת מעשי טרור כאמור ולהעמדה לדין ולענישה של מבצעייהם.

בתתן דעתן לכך שהתרחשותם של מעשים כאמור היא עניין המעורר דאגה רבה בקהילה הבינלאומית בכלל,

בציין כי פעילויותיהם של כוחות צבאיים של מדינות מוסדרות ע"י כללי המשפט הבינלאומי מחוץ למסגרת אמנה זו ושהוצאת פעולות מסוימות ממסגרת הכיסוי של אמנה זו איננה תומכת ואיננה הופכת

International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,³

Recalling also the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, "the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States",

Noting that the Declaration also encouraged States "to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter",

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Noting that terrorist attacks by means of explosives or other lethal devices have become increasingly widespread,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address these attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law

לחוקיים מעשים שהם בלתי חוקיים בנסיבות אחרות, או שוללת העמדה לדין לפי חוקים אחרים.

הסכימו לאמור:

סעיף 1

למטרות אמנה זו:

1. "מתקן ממלכתי או ממשלתי" כולל כל מתקן או אמצעי הובלה קבועים או זמניים הנמצאים בשימוש או התפוסים ע"י נציגי מדינה, חברי ממשלה, הרשות המחוקקת או השופטת או פקידים או עובדים של המדינה או רשות או גוף ציבוריים אחרים כלשהם או פקידים או עובדים של ארגון בין-ממשלתי בקשר לתפקידיהם הרשמיים.
2. "מתקן תשתית" פירושו כל מתקן בבעלות ציבורית או פרטית המספק או מחלק שירותים לטובת הציבור, כגון מים, ביוב, אנרגיה, דלק או תקשורת.
3. "מתקן נפץ או מתקן קטלני אחר" פירושו:
  - (א) מתקן או נשק מתפוצץ או מתלקח המיועד, או שיש לו יכולת, לגרום מוות, פגיעה גופנית חמורה או נזק חומרי מהותי; או
  - (ב) מתקן או נשק המיועד, או שיש לו יכולת, לגרום מוות, פגיעה גופנית חמורה או נזק חומרי מהותי באמצעות השחרור, ההפצה או הפגיעה של כימיקלים רעילים, חומרים או רעלנים ביולוגיים או חומרים דומים או קרינה או חומר רדיואקטיבי.
4. "כוח צבאי של מדינה" פירושו הכוחות המזוינים של מדינה המאורגנים, מאומנים ומצוידים לפי הדין הפנימי שלה למטרה העיקרית של הגנה או ביטחון לאומיים ובני אדם הפועלים בתמיכה בכוחות מזוינים אלה והנמצאים תחת פיקודם, שליטתם ואחריותם הרשמיים.
5. "מקום ציבורי" פירושו חלקים של כל בניין, קרקע, רחוב, נתיב מים או אתר אחר הנגישים או פתוחים לציבור, בין אם ברציפות, בקביעות או מעת לעת, וכוללים כל מקום יסודי, עסקי, תרבותי, היסטורי, חינוכי, דתי, ממשלתי, בידורי, מקום נופש או מקום דומה אחר הנגיש או פתוח כך בפני הציבור.
6. "מערכת תחבורה ציבורית" פירושו על המתקנים, אמצעי ההובלה והכלים, בבעלות ציבורית או פרטית, המשמשים בתוך או לצורך שירותים זמניים לציבור להובלת בני אדם או מטען.

outside the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.
2. "Infrastructure facility" means any publicly or privately owned facility providing or distributing services for the benefit of the public, such as water, sewage, energy, fuel or communications.
3. "Explosive or other lethal device" means:
  - (a) An explosive or incendiary weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage; or
  - (b) A weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage through the release, dissemination or impact of toxic chemicals, biological agents or toxins or similar substances or radiation or radioactive material.
4. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.
5. "Place of public use" means those parts of any building, land, street, waterway or other location that are accessible or open to members of the public, whether continuously, periodically or occasionally, and encompasses any commercial, business, cultural, historical, educational, religious, governmental, entertainment, recreational or similar place that is so accessible or open to the public.
6. "Public transportation system" means all facilities, conveyances and instrumentalities, whether publicly or privately owned, that are used in or for publicly available services for the transportation of persons or cargo.

סעיף 2

1. כל אדם מבצע עבירה כמשמעותו באמנה זו אם אותו אדם, בניגוד לחוק ובמתכוון, מוביל, מניח, משגר או מפיץ מתקן נפץ או מתקן קטלני אחר בתוך, לעבר או נגד מקום ציבורי, מתקן ממלכתי או ממשלתי, מערכת תחבורה ציבורית או מתקן תשתית:

(א) בכוונה לגרום מוות או פגיעה גופנית חמורה; או

(ב) בכוונה לגרום להרס נרחב של מקום, מתקן או מערכת כאמור, מקום שהרס כאמור גורם או סביר שיגרום להפסד כלכלי גדול.

2. כל אדם מבצע עבירה גם אם אותו אדם מנסה לבצע עבירה כמפורט בס"ק 1 לסעיף הנוכחי.

3. כל אדם מבצע עבירה גם אם אותו אדם:

(א) משתתף כשותף בעבירה כמפורט בס"ק 1 או 2 לסעיף הנוכחי; או

(ב) מארגן אחרים או מורה להם לבצע עבירה כמפורט בס"ק 1 או 2 להסכם הנוכחי; או

(ג) תודם בדרך אחרת כלשהי לביצוע אחת או יותר מהעבירות כמפורט בס"ק 1 או 2 לסעיף הנוכחי ע"י קבוצה של בני אדם הפועלים למטרה משותפת; תרומה כאמור תהיה מכוונת ותתבצע במגמה לקדם את הפעילות או את המטרה הפלילית הכללית של הקבוצה או מתבצע מתוך ידיעה על כוונת הקבוצה לבצע את העבירה או העבירות הנוגעות בדבר.

סעיף 3

אמנה זו לא תחול מקום שהעבירה מבוצעת בתוך מדינה יחידה, העברייני לכאורה והקרובות הם אזרחי אותה מדינה, העברייני לכאורה נמצא בשטח אותה מדינה ואין מדינה אחרת שיש לה בסיס, לפי סעיף 6, ס"ק 1 או ס"ק 2, לאמנה זו, לממש סמכות שיפוט, למעט שהוואות סעיפים 10 עד 15, כפי שמתאים, יחולו במקרים אלה.

סעיף 4

כל מדינה שהיא צד תאמץ אמצעים ככל שיהיו נחוצים:

(א) כדי לקבוע כעבירות פליליות לפי הדין הפנימי שלה את העבירות המפורטות בסעיף 2 לאמנה זו;

(ב) כדי להפוך את העבירות האלה לכנות ענישה בעונשים המתאימים המביאים בחשבון את טיבן החמור של עבירות אלה.

8 כתבי אמנה, 1402, כרך 50. - האמנה הבינלאומית בדבר מניעת פיצוץ טרור

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally delivers, places, discharges or detonates an explosive or other lethal device in, into or against a place of public use, a State or government facility, a public transportation system or an infrastructure facility:
  - (a) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
  - (b) With the intent to cause extensive destruction of such a place, facility or system, where such destruction results in or is likely to result in major economic loss.
2. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.
3. Any person also commits an offence if that person:
  - (a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 2 of the present article; or
  - (b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 2 of the present article; or
  - (c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1 or 2 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 6, paragraph 1 or paragraph 2, of this Convention to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 10 to 15 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2 of this Convention;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

סעיף 5

כל מדינה שהיא צד תאמץ אמצעים ככל שיהיו נחוצים, כולל, מקום שמתאים, חקיקה פנימית, כדי להבטיח שמעשים פליליים במסגרת אמנה זו, בעיקר מקום שהם מיועדים או מחושבים ליצור מצב של טרור בציבור הרחב או בקבוצה של בני אדם או בקרב בני אדם מסוימים, לא יהיו מוצדקים בשם נסיבות משיקולים שטיבם פוליטי, פילוסופי, אידיאולוגי, גזעי, אתני, דתי או דומה אחר וייענשו בעונשים העולים בקנה אחד עם טיבם החמור.

סעיף 6

1. כל מדינה שהיא צד תנקוט באמצעים ככל שיהיו נחוצים כדי לבסס את סמכות השיפוט שלה על העבירות המפורטות בסעיף 2 כאשר:

(א) העבירה מבוצעת בשטח אותה מדינה; או

(ב) העבירה מבוצעת על כלי שיט המניף את דגל אותה מדינה או כלי טיס הרשום לפי חוקי אותה מדינה במועד ביצוע העבירה; או

(ג) העבירה מבוצעת ע"י אזרח אותה מדינה.

2. מדינה שהיא צד רשאית גם לבסס את סמכות השיפוט שלה על כל אחד מהנ"ל כאשר:

(א) העבירה מבוצעת נגד אזרח אותה מדינה; או

(ב) העבירה מבוצעת נגד מתקן ממלכתי או ממשלתי של אותה מדינה בחו"ל, כולל שגרירות או מתחם דיפלומטי או קונסולרי אחר של אותה מדינה; או

(ג) העבירה מבוצעת ע"י אדם חסר מדינה אשר מקום מושבו הקבוע הוא בשטח אותה מדינה; או

(ד) העבירה מבוצעת בניסיון לכפות על אותה מדינה לעשות או להימנע מעשות מעשה כלשהו; או

(ה) העבירה מבוצעת על כלי טיס שמפעילה ממשלת אותה מדינה.

3. עם אשרור אמנה זו, קבלתה, אישורה או ההצטרפות אליה, כל מדינה שהיא צד תודיע למזכיר הכללי של האומות המאוחדות על סמכות השיפוט שביססה לפי הדין הפנימי שלה בהתאם לס"ק 2 לסעיף הנוכחי. במקרה של שינוי כלשהו, תודיע המדינה שהיא צד הנוגעת בדבר מיד למזכיר הכללי.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State; or
- (b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or
- (c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any of that when:

- (a) The offence is committed against a national of that State; or
- (b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or
- (c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or
- (d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or
- (e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its domestic law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. כמו כן תנקוט כל מדינה שהיא צד באמצעים ככל שיהיו נחוצים כדי לבסס את סמכות השיפוט שלה על העבירות המפורטות בסעיף 2 לעיל במקרים שבהם העברייין לכאורה נוכח בשטחה והיא איננה מסגירה אדם זה לאף אחת מהמדינות שהן צדדים אשר ביססו את סמכות השיפוט שלהן בהתאם לס"ק 1 או 2 לסעיף הנוכחי.

5. אמנה זו איננה שוללת מימוש של סמכות שיפוט פלילית כלשהי שנקבעה ע"י מדינה שהיא צד בהתאם לדין הפנימי שלה.

סעיף 7

1. עם קבלת מידע שייתכן כי אדם אשר ביצע או ביצע לכאורה עבירה כמפורט בסעיף 2 נמצא בשטחה, המדינה שהיא צד הנוגעת בדבר תנקוט באמצעים ככל שיהיו נחוצים לפי הדין הפנימי שלה כדי לחקור את העובדות הכלולות במידע.

2. משנחה דעתה כי הנסיבות מצדיקות זאת, המדינה שהיא צד אשר בשטחה נמצא העברייין או העברייין לכאורה תנקוט באמצעים המתאימים לפי הדין הפנימי שלה כדי להבטיח את נוכחותו של אותו אדם לצרכי תביעה או הסגרה.

3. כל אדם אשר ביחס אליו ננקטים האמצעים הנזכרים בס"ק 2 לסעיף הנוכחי יהיה זכאי

(א) לתקשר בלי דיחוי עם הנציג המתאים הקרוב ביותר של המדינה שאותו אדם הוא אזרח או הזכאי אחרת להגן על זכויותיו של אותו אדם, או אם אותו אדם הוא אדם חסד מדינה, המדינה שבשטחה יושב אותו אדם דרך קבע;

(ב) לביקור של נציג אותה מדינה;

(ג) לקבל מידע על זכויותיו של אותו אדם לפי תת-ס"ק (א) ו-(ב).

4. הזכויות הנזכרות בס"ק 3 לסעיף הנוכחי תמומשנה בהתאם לחוקים ולתקנות של המדינה שבשטחה נמצא העברייין או העברייין לכאורה, בכפוף לתנאי שהחוקים והתקנות האמורים חייבים לאפשר מתן תקף מלא למטרות אשר לשמן מיועדות הזכויות המוענקות לפי ס"ק 3.

5. בהוראות ס"ק 3 ו-4 לסעיף הנוכחי לא תהיה פגיעה בזכותה של מדינה כלשהי שהיא צד, שיש לה תביעה לסמכות שיפוט בהתאם לסעיף 6, ס"ק 1 (ג) או 2 (ג), להזמין את הוועדה הבינלאומית של הצלב האדום לתקשר עם העברייין לכאורה או לבקר אצלו.

6. כאשר מדינה שהיא צד, בהתאם לסעיף הנוכחי, שמה אדם במעצר, היא תודיע מיד, במישרין או באמצעות המזכיר הכללי של האומות המאוחדות, למדינות שהן צדדים אשר ביססו סמכות שיפוט בהתאם לסעיף 6, ס"ק 1 ו-2, ואם נראה לה לנכון, למדינות מעוניינות אחרות שהן צדדים, על העובדה

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 7

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence as set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled to:

- (a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
- (b) Be visited by a representative of that State;
- (c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 6, subparagraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the

שאותו אדם נמצא במעצר ועל הנסיבות המצדיקות את מעצרו של האדם. המדינה העורכת את החקירה המתוכננת בסעיף 1 לסעיף הנוכחי תודיע למדינות האמורות שהן צדדים על מצאה ותציין אם בכונתה לממש סמכות שיפוט.

סעיף 8

1. המדינה שהיא צד אשר בשטחה נמצא העבריין לכאורה, במקרים שבהם חל סעיף 6, אם איננה מסגירה אדם זה, תהיה מחויבת, ללא כל יוצא מהכלל ובין אם העבירה בוצעה בשטחה ובין אם לא, להביא את המקרה ללא דיחוי מיותר בפני הרשויות המוסמכות למטרות העמדה לדין, באמצעות הליכים בהתאם לחוקי אותה מדינה. רשויות אלה יקבלו את החלטתן באותו אופן כמקרה של כל עבירה חמורה אחרת לפי הדין של אותה מדינה.

2. בכל עת שמותר למדינה שהיא צד לפי הדין הפנימי שלה להסגיר או למסור בדרך אחרת אדם שלה רק בתנאי שהאדם יוחזר לאותה מדינה לרצות את העונד שהוטל עליו כתוצאה מהמשפט או מההליך שלשמו התבקשו ההסגרה או המסירה של האדם, ומדינה זו והמדינה המבקשת את הסגרת האדם מסכימות על אפשרות זו ועל תנאים אחרים הנראים להם מתאימים, די יהיה בהסגרה או במסירה על תנאי כאמור כדי למלא אחר ההתחייבות המפורטת בס"ק 1 לסעיף הנוכחי.

סעיף 9

1. העבירות המפורטות בסעיף 2 תיראינה ככלולות כעבירות בנות הסגרה בכך אמנת הסגרה הקיימת בין מדינות שהן צדדים לפני כניסתה לתוקף של אמנה זו. מדינות שהן צדדים מקבלות על עצמן ככלול עבירות כאמור כעבירות בנות הסגרה בכל אמנת הסגרה שתיעשה ביניהן בעתיד.

2. כאשר מדינה שהיא צד המתנה הסגרה בקיום אמנה מקבלת בקשה להסגרה ממדינה אחרת שהיא צד שעמה אין לה אמנת הסגרה, המדינה המבקשת שהיא צד רשאית, לפי שיקול דעתה, לראות באמנה זו את הבסיס המשפטי להסגרה בזיקה לעבירות המפורטות בסעיף 2. הסגרה תהיה כפופה לתנאים האחרים לפי הוראות החוק של המדינה המבקשת.

3. מדינות שהן צדדים שאינן מתנות הסגרה בקיום אמנה יכירו בעבירות המפורטות בסעיף 2 כעבירות בנות הסגרה בין לבין עצמן, בכפוף לתנאים שלפי הוראות החוק של המדינה המבקשת.

4. במקרה הצורך, העבירות המפורטות בסעיף 2 ייראו, למטרות הסגרה בין מדינות שהן צדדים, כאילו לא בוצעו רק במקום שבו התרחשו, אלא גם בשטחיהן של המדינות שהן צדדים שביססו סמכות שיפוט בהתאם לסעיף 6, ס"ק 1 ו-2.5. הוראותיהם של כל אמנות ההסגרה וההסדרים בין מדינות שהן צדדים ביחס לעבירות המפורטות בסעיף 2 ייראו כאילו שוננו כמו בין מדינות שהן צדדים במידה שאינן עולות בקנה אחד עם אמנה זו.

States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.
2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1 of the present article.

Article 9

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.
2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2.5. The provisions of all extradition treaties and

סעיף 10

1. מדינות שהן צדדים יעניקו זו לזו את המידה הרבה ביותר של סיוע בקשר לחקירות או להליכים פליליים או להליכי הסגרה הנפתחים בזיקה לעבירות המפורטות בסעיף 2, כולל סיוע בקבלת ראיות העומדות לרשותן והדרושות להליכים.

2. מדינות שהן צדדים תמלאנה את התחייבויותיהן לפי ס"ק 1 לסעיף הנוכחי בהתאם לכל אמנה או הסדר אחר בדבר סיוע משפטי הדדי העשויים להיות קיימים ביניהן. בהעדר אמנות או הסדרים כאמור, מדינות שהן צדדים תענקנה זו לזו סיוע אחר בהתאם לדין הפנימי שלהן.

סעיף 11

לא תיראה עבירה מהעבירות המפורטות בסעיף 2, למטרות הסגרה או סיוע משפטי הדדי, כעבירה פוליטית או כעבירה הקשורה לעבירה פוליטית או כעבירה בהשראת מניעים פוליטיים. אי לכך, אין לדחות בקשה להסגרה או לסיוע משפטי הדדי המבוססת על סיוע כאמור אך ורק מהנימוק היחיד שהיא נוסקת בעבירה פוליטית או בעבירה הקשורה לעבירה פוליטית או בעבירה בהשראת מניעים פוליטיים.

סעיף 12

אין באמנה זו דבר שיתפרש כמסיל התחייבות להסגיר או להעניק סיוע משפטי הדדי, אם למדינה המתבקשת יש עילה מבוססת להאמין כי הבקשה להסגרה כגין העבירות המפורטות בסעיף 2 או לסיוע הדדי ביחס לעבירות כאמור נעשתה למטרות העמדה לדין או הענשה של אדם מטעמי גזע, דת, לאומיותו, מוצאו האתני או עמדתו הפוליטית או שציות לבקשה יגרם לפגיעה במעמדו של אותו אדם מכל אחת מהסיבות האלה.

סעיף 13

1. אדם העצור או מרצה עונש בשטח מדינה שהיא צד ואשר נוכחותו במדינה אחרת שהיא צד למטרות עדות, זיהוי או מתן סיוע בדרך אחרת בקבלת ראיות לחקירה או להעמדה לדין כגין עבירות לפי אמנה זו, ניתן להעבירו אם התמלאו התנאים הבאים:

(א) האדם נותן מרצונו החופשי הסכמה בידיעה;

(ב) הרשויות המוסמכות של שני הצדדים מסכימות, בכפוף לתנאים ככל שמדינות אלה ימצאו למתאים.

arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between State Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 11

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 12

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 13

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offenses under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives his or her informed consent; and
- (b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. למטרות הסעיף הנוכחי:

- (א) למדינה שאליה מועבר האדם יהיו הסמכות והמחויבות להחזיק את האדם המועבר במעצר, אלא אם כן הוגשה או הותרה בקשה אחרת ע"י המדינה שממנה הועבר האדם;
- (ב) המדינה שאליה הועבר האדם תיישם בלי דיחוי את התחייבותה להחזיר את האדם למשמורת המדינה שממנה הועבר האדם כפי שהוסכם מראש, או כפי שהוסכם אחרת, ע"י הרשויות המוסמכות של שתי המדינות;
- (ג) המדינה שאליה מועבר האדם לא תחייב את המדינה שממנה הועבר האדם לפתוח בהליכי הסגרה להחזרת האדם;
- (ד) האדם המועבר יקבל זיכוי על ריצוי העונש שרוצה במדינה שממנה הועבר על הזמן שבילה במעצר במדינה שאליה הועבר.

3. אם המדינה שהיא צד שממנה אמור אדם להיות מועבר בהתאם לסעיף זה איננה מסכימה, אותו אדם, תהיה לאומיותו אשר תהיה, לא יועמד לדין או יעוכב או יהיה כפוף להגבלה אחרת כלשהי על חירותו האישית בשטח המדינה שאליה מועבר אותו אדם ביחס למעשים או להרשעות שקדמו ליציאתו משטח המדינה שממנה הועבר האדם האמור.

סעיף 14

כל אדם הנלקח למעצר או שבנוגע אליו ננקטים אמצעים אחרים כלשהם או מתבצעים הליכים אחרים בהתאם לאמנה זו, יובטח לו יחס הוגן, כולל הנאה מכל הזכויות והערבויות בהתאם לדין המדינה שבשטחה נמצא אותו אדם והוראות בנות החלה של המשפט הבינלאומי, כולל המשפט הבינלאומי של זכויות אדם.

סעיף 15

המדינות שהן צדדים ישתפו פעולה במניעת העבירות המפורטות בסעיף 2, בעיקר:

- (א) ע"י נקיטת כל האמצעים המעשיים, כולל, אם יש צורך, התאמת החקיקה הפנימית שלהם, כדי למנוע ולסכל הכנות, כל אחת בשטחה, לביצוע עבירות אלה בתוך שטחן או מחוץ לו, כולל אמצעים לאיסור פעילויות בלתי חוקיות בשטחן של בני אדם, קבוצות וארגונים המעוררים, יחמים, מארגנים, מממנים בידועין או עוסקים בביצוע עבירות המפורטות בסעיף 2.
- (ב) ע"י חילופי מידע מאומת ומדויק בהתאם לדין הלאומי שלהן, ותיאום אמצעים מינהליים ואחרים הננקטים כפי שמתאים כדי למנוע את ביצוע העבירות המפורטות בסעיף 2;

2. For the purposes of the present article:
- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
  - (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
  - (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
  - (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he was transferred for time spent in the custody of the State to which he was transferred.
3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 14

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 15

States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2, particularly:

- (a) By taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their domestic legislation, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or engage in the perpetration of offences as set forth in article 2;
- (b) By exchanging accurate and verified information in accordance with their national law, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences as set forth in article 2;

(ג) מקום שמתאים, באמצעות מחקר ופיתוח בנוגע לשיטות לגילוי חומרי נפץ וחומרים מזיקים אחרים העלולים לגרום מוות או פגיעה גופנית, התייעצויות בנוגע לפיתוח תקנים לסימון חומרי נפץ על מנת לזהות את מקורם בחקירות אחרי פיצוץ, להחליף מידע על אמצעי מניעה, שיתוף פעולה והעברת טכנולוגיה, ציוד וחומרים קשורים.

סעיף 16

המדינה שהיא צד שבה העבריינין לכאורה מועמד לדין, בהתאם לדין הפנימי או לנהלים בני החלה, תעביר את התוצאה הסופית של ההליכים למזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר יעביר את המידע למדינות האחרות שהן צדדים.

סעיף 17

המדינות שהן צדדים תבצענה את התחייבויותיהן לפי אמנה זו באופן העולה בקנה אחד עם עקרונות השיוויון הריבוני והשלמות הטריטוריאלית של מדינות ואי-התערבות בעניינים הפנימיים של מדינות אחרות.

סעיף 18

אין באמנה זו דבר שמתיר למדינה שהיא צד לקבל על עצמה, בשטחה של מדינה אחרת שהיא צד, מימוש של סמכות שיפוט וביצוע תפקידים השמורים באופן בלעדי לרשויותיה של אותה מדינה אחרת לפי הדין הפנימי שלה.

סעיף 19

1. אין באמנה זו דבר שישיפע על זכויות, התחייבויות ותחומי אחריות אחרים של מדינות ויחידים לפי המשפט הבינלאומי, בעיקר המטרות והעקרונות של מגילת האומות המאוחדות והמשפט ההומניטרי הבינלאומי.

2. פעילויותיהם של כוחות מזוינים במהלך עימות מזוין, כפי שמונחים אלה מובנים לפי המשפט ההומניטרי הבינלאומי, המוסדרות על פי אותו משפט, אינן מוסדרות ע"י אמנה זו, והפעילויות המבוצעות ע"י כוחות צבאיים של מדינה בביצוע תפקידיהם הרשמיים, במידה שהן מוסדרות ע"י כללים אחרים של המשפט הבינלאומי, אינן מוסדרות ע"י אמנה זו.

סעיף 20

1. כל מחלוקת בין שתי מדינות שהן צדדים או יותר בנוגע לפרשנותה או להחלתה של אמנה זו, אשר לא ניתן ליישבה במשא-ומתן בתוך פרק זמן סביר, לבקשת אחד מהם, תובא לבוררות. אם, בתוך שישה חודשים מתאריך הבקשה לבוררות, לא עלה בידי הצדדים להסכים על ארגון הבוררות, כל אחד מצדדים אלה רשאי להביא את המחלוקת בפני בית הדין הבינלאומי לצדק, ע"י הגשת בקשה, בהתאם לחוקת בית הדין.

2. כל מדינה שהיא צד רשאית במועד החתימה, האשרור, הקבלה או האישור של אמנה זו או

- (c) Where appropriate, through research and development regarding methods of detection of explosives and other harmful substances that can cause death or bodily injury, consultations on the development of standards for marking explosives in order to identify their origin in post-blast investigations, exchange of information on preventive measures, cooperation and transfer of technology, equipment and related materials.

Article 16

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 17

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 18

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 19

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.
2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 20

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of

ההצטרפות אליה להצהיר כי איננה רואה את עצמה כמחויבת ע"י ס"ק 1 לסעיף הנוכחי. המדינות האחרות שהן צדדים לא תהיינה מחויבות לס"ק 1 בזיקה למדינה שהיא צד שהעלתה הסתייגות כאמור.

3. כל מדינה שהיא צד שהעלתה הסתייגות בהתאם לס"ק 2 לסעיף הנוכחי רשאית בכל עת לחזור בה מהסתייגות זו ע"י הודעה למזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

סעיף 21

1. אמנה זו תהיה פתוחה לחתימה ע"י כל המדינות מ-12 בינואר 1998 עד 31 בדצמבר 1999 במטה האומות המאוחדות בניו יורק.

2. אמנה זו כפופה לאשרור, קבלה או אישור. מסמכי האשרור, הקבלה או האישור יופקדו אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

3. אמנה זו תהיה פתוחה להצטרפות של כל המדינות. מסמכי ההצטרפות יופקדו אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

סעיף 22

1. אמנה זו תיכנס לתוקף ביום השלושים שאחרי תאריך הפקדת מסמך האשרור, הקבלה, האישור או ההצטרפות העשרים ושניים אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

2. לכל מדינה המאשררת את האמנה, מקבלת אותה, מאשררת אותה או מצטרפת אליה אחרי תאריך הפקדת מסמך האשרור, הקבלה, האישור או ההצטרפות העשרים ושניים, תיכנס האמנה לתוקף ביום השלושים שאחרי תאריך הפקדת מסמך האשרור, הקבלה, האישור או ההצטרפות של המדינה האמורה.

סעיף 23

1. כל מדינה שהיא צד רשאית להסתלק מאמנה זו בהודעה בכתב למזכיר הכללי של האומות המאוחדות.

2. ההסתלקות תיכנס לתוקף שנה אחת אחרי התאריך שבו שקיבל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות את ההודעה.

סעיף 24

המקור של אמנה זו, שנוסחיו בערבית, סינית, אנגלית, צרפתית, רוסית וספרדית נאמנים למקור במידה שווה, יופקדו אצל המזכיר הכללי של האומות המאוחדות, אשר ישלח עותקים מאישרים ממנה לכל המדינות.

ולראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כדין איש על ידי ממשלתו, חתמו על אמנה זו, שנפתחה לחתימה במטה האומות המאוחדות בניו יורק ב-12 בינואר 1998.

the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

1. This Convention shall be open for signature by all States from 12 January 1998 until 31 December 1999 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 22

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 12 January 1998.

הופק והודפס במדפיס הממשלתי, ירושלים

ISSN 0334-3286
המחיר 8.40 שקלים חדשים

כ"א באדר התשס"ד (14 במרס 2004)